

Forhandling

Lohmann (S):

Vi vil gerne takke ministeren for de svar, han har givet på de stillede spørgsmål til lovforslag nr. L 219. De har været fyldestgørende. Dog er der én ting, som vi ikke kan være fuldt ud tilfredse med, og det er spørgsmålet om erstatning, idet vi ligesom SF er af den opfattelse, at der ikke bør ydes erstatning overhovedet, uden at der er dokumenteret udgifter som følge af, at arealet har været placeret i byzone.

Der er en anden mindre detalje, som jeg vil gøre opmærksom på, og det er spørgsmålet om de arealer, der tilbageføres til landzone, uden at de automatisk er pålagt landbrugspligt. I regeringens moderniseringsiver har det været tanken, at man skulle forenkle lovgivningen på mange områder. Her gør man det modsatte ved ikke at tilbageføre dem direkte til landbrugspligt, idet man, hvor der er tale om frie jorder, pålægger en anden myndighed forkøbsret til disse arealer. Jeg finder, det er lidt urimeligt, at man har denne køren frem og tilbage. Man kunne lige så godt med det samme have ført dem tilbage til landbrugspligtige arealer.

Men som sagt stiller vi sammen med SF et ændringsforslag, der skærper erstatningsspørgsmålet.

Leif Hermann (SF):

De ændringsforslag, der er stillet til forslaget om ændring af by- og landzonenloven, er ændringsforslag, som har en nøje sammenhæng med de ændringsforslag, der er stillet til de to øvrige lovforslag, som vedrører kompensationsproblemet, nemlig lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme og reglerne om ændringer af forskellige skattelove vedrørende godtgørelse af frigørelsesafgiften.

For os har det været meget afgørende, at disse i sig selv meget fornuftige regler om tilbageførsel af for stort udlagte byzonearealer til landzone ikke gav anledning til, at man kom til at yde godtgørelse for udgifter, der reelt ikke var blevet afholdt, f.eks. at man tilbagebetalte frigørelsesafgift til personer, som ikke havde erlagt den pågældende frigørelsesafgift, osv.

Det er det, der har været formålet med ændringsforslagene, og jeg skal knytte et par

bemærkninger navnlig til den argumentation, miljøministeren har ført frem mod ændringsforslaget til by- og landzonenloven.

Efter den drøftelse, vi har haft i udvalget, er vi helt overbeviste om, at det også, sådan som reglen er foreslået af miljøministeren, vil være undtagelsen, at der ydes erstatning for tilbageførsel, og det er selvfølgelig væsentligt for os at få at vide, at erstatning ikke bliver hovedreglen.

Vi er også overbeviste om, at miljøministeren har ret, når han siger, at det vil være undtagelsen, at der kan gives en erstatning, sådan som erstatningsbetingelserne er opstillet. Det er naturligvis væsentligt, men alligevel føler vi os ikke sikre på, at man derved udelukkende kommer til at give erstatning i situationer, hvor der er al rimelig grund til det, og det er selvfølgelig et spørgsmål, hvad man skal lægge i udtrykket »rimelig grund«, der er forskelligt set fra vores synspunkt og fra miljøministerens synspunkt.

Det er derfor, vi har formuleret erstatningsreglen så stramt, som det er tilfældet, nemlig at kun udgifter, der er afholdt, skal kunne godtgøres, og så er det såmænd ligegyldigt, hvem der har afholdt udgifterne i denne sammenhæng.

Miljøministeren har argumenteret med, at det nok er noget, der ligger på kanten af grundloven, og når jeg ser den type argumentation, siger jeg til mig selv, at så er ministeren for alvor ved at udgå for argumentation. For man skal lægge mærke til én ting, når der argumenteres med, at dette her er noget, der giver anledning til problemer med forfatningen – og det har vi jo set et par gange herinde – og det er, at det jo ikke er folketingets opgave at tage stilling til det. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger forenelighed med grundloven, er naturligvis noget, man bør tænke over, men det er i sidste ende et spørgsmål, som domstolene skal tage stilling til, og da ministeren ikke var videre indstillet på at stryge den pågældende regel og lade domstolene fuldstændig afgøre spørgsmålet om berettigelsen af eventuelle erstatningskrav ved tilbageførslerne til landzone, fandt vi, at vi lige så rimeligt kunne placere en stram erstatningsregel i loven, sådan som det er formuleret.

Jeg håber meget, at det radikale venstre vil være i stand til at støtte dette ændringsforslag, ligesom det radikale venstre har været i